

اثرات تزریق گیاه زنیان (*Trachyspermum copticum* (L.) Link) در هسته مشبک پارازیگانتوسلولاریس (PGi) بر روی علایم کیفی سندرم ترک در موش صحرایی نر

نعمت‌الله غیبی^۱، حسین جعفری^۲، سیدروح‌الله میری^{۳*}، اسماعیل عباسی^۴، محسن خلیلی نجف‌آبادی^۵، حسن جهانی^۶، سمیرا یادگاری^۷

۱- مربی، گروه فارماکولوژی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین

۲- مربی، گروه بیوفیزیک، دانشگاه علوم پزشکی قزوین

۳- پزشک عمومی، مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، دانشگاه شاهد

۴- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم جانوری، واحد علوم تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی

۵- استادیار، گروه فیزیولوژی، دانشگاه شاهد

۶- استادیار، گروه آمار حیاتی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین

۷- دستیار، گروه نورولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، بیمارستان شریعتی

*آدرس مکاتبه: تهران، مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، دانشگاه شاهد

تلفن: ۸۸۹۶۷۹۲ (۰۲۱)، نمابر: ۸۸۹۶۶۳۱۰

پست الکترونیک: drsrmiri@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۸۴/۱۲/۷

تاریخ تصویب: ۸۵/۱۲/۲۰

چکیده

مقدمه: یکی از مهم‌ترین مشکلات جامعه بشری و به‌خصوص کشور ما مساله اعتیاد است. تحقیقات اخیر نشانگر اهمیت و کاربرد گیاهان دارویی در این زمینه است. در مورد گیاه زنیان نیز گزارش‌هایی مبنی بر تاثیر ضداعتیادی وجود دارد. هدف: در این تحقیق به بررسی اثرات تزریق گیاه زنیان در هسته مشبک پارازیگانتوسلولاریس روی علایم کیفی سندرم ترک در موش صحرایی نر پرداخته شده است.

روش بررسی: پس از تهیه میوه گیاه زنیان از ارتفاعات ۱۱۰۰ متری بین ایزه و ده دز در خوزستان، عصاره گیاه با نسبت ۱ به ۱۰، ۱ به ۱۰۰ و ۱ به ۱۰۰۰ توسط دستگاه سوکسله تهیه شد. بعد از آزمایش‌های اولیه چهار گروه هشت تایی موش صحرایی نر نژاد اسپراگ داولی با میانگین وزنی ۳۰۰-۲۵۰ گرم با تزریق مرفین به صورت زیر جلدی معتاد شدند. پس از حصول اطمینان از اعتیاد حیوانات، یک گروه به عنوان شاهد که یک میکرولیتر سالین، ۳ گروه دریافت‌کننده عصاره آبی زنیان در غلظت‌های ۱۰، ۱۰۰ و ۱۰۰۰ برابر رقیق شده که به روش استریوتاکسیک در هسته PGI تزریق شد. در کلیه گروه‌های مورد بررسی پس از تزریق نالوکسان به صورت داخل صفاقی نشانه‌های کیفی سندرم ترک که شامل اسهال، تحریک‌پذیری، افتادگی پلک، بیقراری، وضعیت غیرطبیعی بدن، دندان قروچه و لرزش بدن بودند در بازه‌های زمانی ۴۵ دقیقه سنجیده شدند.

نتایج: نتایج نشان داد که غلظت‌های متفاوت زنیان به طور معنی‌داری نسبت به گروه شاهد سبب کاهش علایم سندرم ترک می‌شود، به گونه‌ای که بیشترین تاثیر را غلظت بیشتر یعنی عصاره ۱ به ۱۰ به دنبال داشته است.

نتیجه‌گیری: می‌توان نتیجه گرفت که تزریق عصاره آبی زنیان در هسته PGI یک کاهش وابسته به دوز (از طریق اعمال اثر برگزیده‌های اختصاصی PGI) در بیشتر علایم کیفی سندرم ترک نشان می‌دهد.

کل واژگان: زنیان، هسته پارازیگانتوسلولاریس، سندرم ترک، موش صحرایی نر

مقدمه

اعتیاد پدیده‌ای خانمان‌سوز و تباهی‌آور است و در حال حاضر بیش از ۱/۲ میلیون نفر معتاد در ایران وجود دارد از این‌رو درمان صحیح و قطعی این معضل اجتماعی باید بیش از پیش مورد توجه قرار گیرد [۱]. از سوی دیگر استفاده از گیاهان دارویی به قدمت عمر انسان است و اسناد چندین هزار ساله موجود در تاریخ طب سنتی حاوی اطلاعات و تجربیات ارزشمند گیاه درمانی است [۲]. بر اساس پژوهش‌های موجود گیاه زنیان^۱ دارای اثرات درمانی متعددی همانند اثرات آنتی‌سپتیک، کاهنده کلسترول خون، خلط‌آور و تسکین‌دهنده اسپاسم است. گیاه زنیان، گیاهی است علفی و یک‌ساله به ارتفاع ۳۰ تا ۶۰ سانتی‌متر از دسته چتریان که دارای میوه‌هایی به رنگ خاکستری متمایل به قهوه‌ای و غنی از اسانس است. این گیاه در نواحی شرق هند، ایران و مصر می‌روید و دارای مصارف مهمی در صنایع دارویی و غذایی است. این گیاه در ارتفاعات ۱۱۰۰ متری خوزستان بین ایزه و ده دز می‌روید که میوه‌های آن استفاده قرار می‌شود [۳، ۴، ۵، ۶]. استفاده مکرر و زیاد از اپیوئیدها باعث ایجاد سه حالت مستقل تحمل، وابستگی روانی و وابستگی فیزیکی می‌شود. تحمل^۲ پس از مصرف مکرر دارو، باعث می‌شود که نیاز به میزان بیشتری از دارو برای رسیدن به همان تأثیرات اولیه احساس شود. تحمل برای همه انواع اپیوئیدها رخ می‌دهد و میزان آن به میزان و تکرار مصرف بستگی دارد [۷، ۸، ۹].

هسته مشبک پارازیگانتوسلولاریس (PGi) که بخش وسیعی از تشکیلات پل - بصل النخاع شکمی را دربرمی‌گیرد [۱۱، ۱۲]، ۸۰ درصد نرون‌هایش به لوکوس سرولیوس (LC) ختم می‌شوند و اسید آمینه تحریکی گلوتامین را دارند و ۲۰ درصد باقیمانده حاوی نوروترانس میتر آدرنالین است [۱۰]. نرون‌های حاوی گلوتامین در سرتاسر PGi پراکنده‌اند ولی نرون‌های حاوی آدرنالین در ناحیه میانی هسته پارازیگانتوسلولاریس متمرکز هستند. بررسی‌های الکتروفیزیولوژیک متعددی بر روی این هسته انجام شده است

¹ *Trachyspermum copticum* L.

² tolerance

که دخالت آن را در مسأله اعتیاد تأیید می‌کند [۱۳].

نظر به این‌که در تحقیقات قبلی اثرات تزریق عصاره گیاه زنیان به صورت درون صفاقی در کاهش سندرم علائم ترک به اثبات رسیده است [۱]، در این بررسی به تعیین اثرات تزریق میکرونی عصاره گیاه زنیان در هسته مشبک پارازیگانتوسلولاریس بر روی علائم ناشی از سندرم ترک در موش‌های صحرایی نر معتاد به مرفین پرداختیم.

مواد و روش‌ها

مواد و وسایل: مرفین سولفات از شرکت سیگما، نالوکسان، کتامین، لیدوکائین و جنتامایسین از شرکت IPDIC، شرکت گسترش و سرمایه‌گذاری دارویی ایران، دستگاه‌های به کار گرفته شده مثل استریوتاگس (Stoelting) ساخت آمریکا، قفس مخصوص کار رفتاری، ست جراحی، ست پرفیوژن، ست مته دندانپزشکی و سرنگ هاملتون ۱ میکرولیتر را شامل می‌شدند.

روش تهیه عصاره زنیان: میوه گیاه زنیان از ارتفاعات ۱۱۰۰ متری خوزستان بین ایزه و ده دز تهیه شد. سپس تأیید علمی و سیستماتیک آن انجام شد. این منطقه محل اصلی رویش گیاه در خوزستان است. پس از خشک کردن و آسیاب نمودن میوه گیاه، پودر نرمی از آن تهیه گردید، ۳۰ گرم از پودر میوه زنیان با ۴۰۰ سی‌سی آب مقطر به دستگاه سوکسله منتقل گردید و عصاره آبی تهیه گردید، سپس توسط دستگاه تقطیر در خلا تغلیظ شد و عصاره عسلی غلیظ ۷۰ درصد تهیه گردید. غلظت‌های رقیق تر از طریق حل نمودن در آب مقطر به دست آمد و در نهایت عصاره آبی زنیان با غلظت‌های ۱۰، ۱۰۰ و ۱۰۰۰ برابر رقیق شده تهیه گردید.

حیوانات: موش‌های صحرایی نر نژاد Sprague Dawley (انستیتو پاستور، تهران) به صورت تصادفی انتخاب شدند. موش‌ها با میانگین وزنی ۳۰۰ - ۲۵۰ گرم بودند که در قفس‌های پنج تایی در دمای ۲۴ - ۲۲ درجه سانتی‌گراد نگهداری می‌شدند به گونه‌ای که ۱۲ ساعت از شبانه روز در تاریکی و ۱۲ ساعت را در روشنایی می‌گذراندند و به آب و غذا به طور آزاد دسترسی داشتند.

جراحی و کانول گذاری: جهت گذاشتن کانول داخل PGI به منظور تزریق عصاره زنیان، حیوان را به دستگاه استریوتاکس انتقال داده و پس از ثابت نمودن جمجمه حیوان در این دستگاه در پشت سر حیوان در خط وسط یک برش ایجاد گردید. بعد از تمیز کردن سطح جمجمه و یافتن نقطه برگما^۱ به عنوان مرجع و با استفاده از اطلس^۲ به روش استریوتاکسیک مشخصات هسته PGI را پیدا کرده ($L = \pm 1/2$ و $AP = -11/59$) و بعد از علامت گذاری نقطه هدف بر روی سطح جمجمه به کمک دریل دندان پزشکی با مته ۵ درصد میلی متری یک سوراخ ایجاد کرده و سپس کانولی از جنس استنلس استیل (سرسوزن شماره ۲۳) به عنوان کانول راهنما به دورن هسته PGI با مشخصات ($Dv = -8$) از سطح جمجمه وارد کردیم و پس از آن با ایجاد دو سوراخ دیگر پیچ هایی از جنس استیل زنگ نزن را در جمجمه محکم ثابت کردیم و سپس تمامی کانول و سطح جمجمه و پیچ ها به وسیله اکریل و سیمان دندان پزشکی به جمجمه ثابت شدند. جهت جلوگیری از عفونت احتمالی به تمامی حیوانات جنتامایسین تزریق و تا بهبودی کامل تحت مراقبت قرار گرفتند. تزریق عصاره زنیان در هسته PGI با سوزن دندان پزشکی شماره ۲۷ به مقدار یک میکرولیتر انجام گرفت و حیوانات به علت مقدار کم تزریق (یک میکرولیتر) دچار عوارض داخل جمجمه ای (افزایش فشار داخل جمجمه و یا کاهش هوشیاری) نشدند [۱۲، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷].

ارزیابی علایم: همه حیوانات به صورت استاندارد به مورفین وابسته شدند. ایجاد وابستگی در حیوانات با تزریق مرفین به صورت زیر جلدی (S.C) طی ۴ روز انجام شد. حیوانات روزانه ۳ بار در صبح، ظهر و عصر غلظت های مختلف مرفین را دریافت کردند. ۹، ۱۶ و ۲۵ میلی گرم بر کیلوگرم در روز اول، ۱۵، ۲۵ و ۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم در روز دوم، ۵۰، ۵۰ و ۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم در روز سوم، ۵۰، ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم در روز چهارم به حیوانات مرفین تجویز شد تا به طور کامل وابسته شوند. تزریق درون صفاقی نالوکسان با دوز ۵ میلی گرم بر کیلوگرم در روز آخر

باعث پدیدار شدن علایم سندرم ترک شد. از علایم کیفی سندرم ترک، اسهال، تحریک پذیری، افتادگی پلک، بی قراری، وضعیت غیرطبیعی بدن، دندان قروچه و لرزش بدن سنجیده شدند. تعداد کل نمونه های کانول گذاری شده ۳۲ سر موش نر که به چهار گروه هشت تایی تقسیم شدند. گروه اول (گروه شاهد) و سه گروه دیگر که در دوزهای متفاوت از عصاره گیاه زنیان آزمایش شدند: در گروه اول ابتدا سالین به حجم ۱ میکرولیتر در PGI تزریق شد و سپس نالوکسان درون صفاقی با دوز ۵ mg/kg تزریق گردید و علایم شمارش شدند. در گروه های دوم، سوم و چهارم، به ترتیب دوزهای ده، صد و هزار بار رقیق شده عصاره گیاه زنیان به میزان یک میکرولیتر با کانول راهنما در هسته PGI تزریق شد و سپس بلافاصله با دریافت ۵ میلی گرم بر کیلوگرم نالوکسان به صورت درون صفاقی علایم کیفی سندرم ترک به مدت ۴۵ دقیقه ارزیابی شدند [۱۸].

آنالیز آماری: امتیازات مربوط به رفتارهای کیفی ناشی از سندرم ترک در دستگاه بررسی رفتارهای حیوان شمارش شدند. سپس این امتیازات وارد کامپیوتر و برنامه SPSS شده و آنالیز آماری صورت گرفت. برای بررسی های میزان اختلاف آماری از آزمون Mann-Whitney استفاده شد و $p < 0/05$ به عنوان سطح معنی دار در نظر گرفته شد.

نتایج

نتایج حاصل از تزریق میکرونی عصاره زنیان بر هسته PGI بر روی علایم سندرم ترک به تفکیک به شرح ذیل است (نمودار شماره ۱):

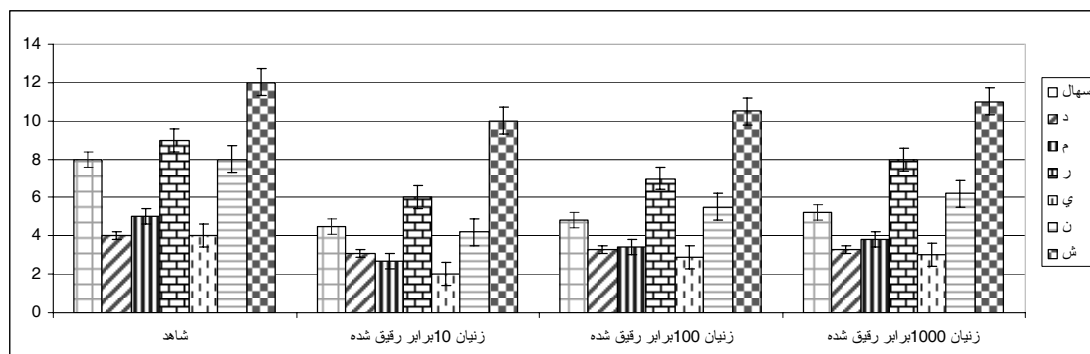
اسهال: ابتدا بین چهار گروه مذکور آماري غیرپارامتریک Mann-Whitney مقدار تفاوت آماری را با احتمال $p < 0/001$ معنی دار نشان داد، اما برای واقعی تر شدن تفاوت با آزمون مجدد بین گروه های دوم، سوم و چهارم تفاوت آماری معنی دار مشاهده نشد.

تحریک پذیری: تفاوت آماری بین چهار گروه مذکور با $p < 0/0001$ معنی دار بود، اما برای واقعی تر شدن تفاوت با آزمون مجدد بین گروه های دوم، سوم و چهارم تفاوت آماری معنی دار مشاهده نشد.

¹ Bregma

² Paxinos

نمودار شماره ۱- تزریق عصاره آبی زنیان در هسته PGI یک کاهش وابسته به دوز را در بیشتر علائم سندرم ترک نشان می‌دهد

بحث

هسته مشبک پارازیگانتوسلولاریس یکی از هسته‌های بصل‌النخاع شکمی - میانی است که در بسیاری از فرآیندهای قلبی عروقی، درد و بی‌دردی، هوشیاری، تنفس دخیل بوده و در فرآیند اعتیاد نیز پژوهش‌هایی را به خود اختصاص داده است [۱۹،۲۰].

تحقیقات بیوشیمیایی، الکتروفیزیولوژی و فارماکولوژی وجود ۸ گیرنده مختلف اپیویدی در مغز و دیگر اندام‌ها را نشان داده است. در سیستم عصبی مرکزی وجود ۴ نوع گیرنده ثابت شده است که عبارتند از میو (μ)، کاپا (κ)، دلتا (δ) و سیگما. علاوه بر این‌ها اخیراً یک رسپتور جدید تحت عنوان اپسیلون نیز شناسایی شده است که بتاندروفین می‌تواند با آن متصل شود، این گیرنده در سراسر هسته‌های عصبی و به خصوص هسته PGi پراکنده هستند [۱۹،۲۰،۲۱]. اگرچه نمی‌توان به طور قطعی برای هر یک از آثار اپیویدها گیرنده خاصی در نظر گرفت.

نواحی مختلف مغزی را در پدیده‌های تحمل و وابستگی به مواد اپیویدی مشخص شده است از جمله این نواحی هسته لوکوس سرولئوس است [۱۵،۲۲،۲۳]. در موش صحرایی وابسته به مواد اپیویدی، قطع مصرف اپیویدها با استفاده از آنتاگونیست‌های اپیویدی فعالیت نرون‌های لوکوس سرولئوس را افزایش می‌دهد [۲۴] و در مواردی این هسته به عنوان مسؤول عمده نشانه‌های فیزیکی ناشی از قطع مصرف اپیویدها

افتادگی پلک: تفاوت آماری بین چهار گروه مذکور با

$p < 0.0001$ معنی‌دار بود، اما برای واقعی‌تر شدن تفاوت، با آزمون مجدد بین گروه‌های دوم، سوم و چهارم تفاوت آماری بین گروه‌های دوم و سوم با $p < 0.001$ و بین گروه‌های دوم و چهارم با $p < 0.0001$ و بین گروه‌های سوم و چهارم تفاوت آماری معنی‌دار مشاهده نشد.

بی‌قراری: تفاوت آماری بین چهار گروه مذکور با

$p < 0.002$ معنی‌دار بود، اما برای واقعی‌تر شدن تفاوت، با آزمون مجدد بین گروه‌های دوم، سوم و چهارم تفاوت آماری بین دوم و سوم با $p < 0.01$ ، بین دوم و چهارم با $p < 0.001$ و بین سوم و چهارم تفاوت آماری معنی‌دار مشاهده نشد.

وضعیت غیرطبیعی بدن: تفاوت آماری بین چهار گروه

مذکور با $p < 0.01$ معنی‌دار بود، اما برای واقعی‌تر شدن تفاوت، با آزمون مجدد بین گروه‌های دوم، سوم و چهارم تفاوت آماری بین دوم و سوم با $p < 0.01$ ، بین دوم و چهارم با $p < 0.01$ و بین سوم و چهارم تفاوت آماری معنی‌دار مشاهده نشد.

دندان قروچه: تفاوت آماری بین چهار گروه مذکور با

$p < 0.01$ معنی‌دار بود، اما برای واقعی‌تر شدن تفاوت، با آزمون مجدد بین گروه‌های دوم، سوم و چهارم تفاوت آماری بین دوم و سوم با $p < 0.05$ ، بین دوم و چهارم با $p < 0.01$ و بین سوم و چهارم تفاوت آماری معنی‌دار مشاهده نشد.

لرزش بدن: تفاوت آماری بین چهار گروه مذکور با

$p < 0.01$ معنی‌دار بود، اما برای واقعی‌تر شدن تفاوت، با آزمون مجدد بین گروه‌های دوم، سوم و چهارم تفاوت آماری معنی‌دار مشاهده نشد است.

¹ Epsilon

رستپورها توسط استفاده از آنتاگونیست اپیویدی مثل نالوکسان ایجاد می شود [۱۳]. میزان وابستگی فیزیکی فقط توسط میزان حاد بودن نشانه های ترک آن قابل تعیین است. وابستگی فیزیکی پس از مصرف مکرر دارو ایجاد می شود و وجود آن زمانی به اثبات می رسد که با قطع ناگهانی مصرف، فرد دچار مشکلات و عوارضی در فعالیت های فیزیکی خود شود [۱۳، ۲۷].

با توجه به نتایج این بررسی تزریق میکرونی عصاره زنیان در هسته PGI یک کاهش وابسته به دوز را (کاهش بیشتر در غلظت کمتر) در بیشتر علائم کیفی سندرم ترک نشان داد.

بنابراین به نظر می رسد تزریق میکرونی عصاره زنیان در هسته PGI موش های صحرایی معتاد سبب کاهش میزان اسپاراتات و گلوتمات موجود در هسته PGI و به دنبال آن مهار آوران های تحریکی گلوتامینرژیک در هسته لوکوس سرولیوس شده و احتمالاً از طریق اعمال اثر بر روی گیرنده های اختصاصی در PGI سبب کاهش علائم کیفی سندرم ترک می شود.

با توجه به اثبات اثربخشی محیطی عصاره آبی زنیان در سندرم ترک در بررسی های گذشته [۱] و با توجه به نتایج این بررسی می توان نتیجه گرفت کاهش علائم سندرم ترک در موش های وابسته به مرفین توسط عصاره آبی گیاه زنیان می تواند امیدبخش ایجاد راه های جدید و کم خطری نسبت به راه های موجود برای سم زدایی در معتادان باشد، راه هایی که همواره به دلیل مشکلات زیاد از آن ها استقبال قرار نشده است.

شناخته شده است [۱۸]. با استفاده از تکنیک های ردیابی Retrograde و Anterograde و نیز فعال سازی آنتی درومیک ۱ دو ورودی عمده به لوکوس سرولیوس شناسایی شده اند [۱۸، ۲۵، ۲۶]. یکی از این ورودی ها، ورودی گابارژیک مهاری است که از هسته Prepositus hypoglossi در بصل النخاع پشتی میانی منشأ می گیرد [۱۶]. ورودی دیگر نیز از هسته پاراژیکانتوسلولاریس ۲ منشأ گرفته و یک مسیر تحریکی گلوتامینرژیک است [۱۶]. ورودی تحریکی لوکوس سرولیوس که از PGI منشأ می گیرد و شامل آوران های اسید آمینه گلوتامین است، در فعال شدن نورون های لوکوس سرولیوس به هنگام قطع مصرف مواد اپیویدی نقش به سزایی دارد [۲۴]. افزایش میزان اسپاراتات و گلوتمات در ناحیه لوکوس سرولیوس به هنگام قطع مصرف مواد اپیویدی، و همچنین اثر آنتاگونیست های غیرانتخابی امینواسیدهای تحریکی، در تزریق درون بطنی یا تزریق مستقیم به درون لوکوس سرولیوس، که باعث کاهش فعالیت افزایش یافته نورون های این هسته به هنگام قطع مصرف مرفین می شود، از جمله شواهدی هستند که اثر آوران های تحریکی از PGI به لوکوس سرولیوس را به اثبات می رسانند [۵، ۱۴، ۲۷]. در هر حال هسته PGI و هسته لوکوس سرولیوس به دلیل ارتباطات ذکر شده از مهمترین نواحی دخیل در پدیده اعتیاد هستند [۱۳، ۱۴].

سندرم ترک شامل مجموعه ای از نشانه های فیزیولوژیک و روان شناختی است که با جدا کردن ناگهانی اپیویدها از

¹ Antidromic activation ² Paragigantocellularis

منابع

1. Jaffari H, Shahidi M, Miri SR, Gharebaghi R and Yadegari S. Effects of *Trachyspermum copticum* L. on morphin's withdrawal syndrome signs in rats. *Journal of Medicinal Plants* 2004; 12: 15-20.

2. Bacder A. Self treatment with herbal and other plant rural mississippi MMWRMorb Mortal Wky Rep 1995. 24; 44 (11): 204.

3. Eriato L. Naloxone: acute opioid withdrawal

- syndrome or side effects. *AnesthAnalg.* 1998; 87 (5): 1214.
4. Pinelli A, Trivulzio S, Tomasoni L. Effect of andanrome administration on opioid withdrawal syndrome observed in rats. *Eur. J. Pharmacol.* 1997 11; 340 (2-3): 111-2.
5. Agrewala JN. Effect of feeding carum copticum seeds on serum lipids, high density lipoproteins and serum cholesterol. *Indian J. Med. Res.* 1986: 83-63-5.
6. Zargari A. Medicinal Plant. Tehran University Press. Iran. Vol 4. 1989, pp: 429-433.
7. Adams RE, Wooten GF. Dependence and withdrawal following intracerebroventricular and systemic morphine administrations: functional anatomy and behavior. *Brain Res.* 1990; 518: 6-10.
8. Aghajanian GK. Tolerance of locus ceruleus neurons to morphine and suppression of withdrawal response by clonidine. *Nature* 1978; 276: 186-188.
9. Yu W, Hao J, Xu X, Wiesenfeld-Hallin Z. The development of morphine tolerance and dependence in rat with chronic pain. *Brain Res.* 1997; 756: 141-149.
10. Olzewski G and Baxter B. Cytoarchitecture of the Brain stem, Karger, Basel, 1954.
11. Gheibi N, Semnani S, Fathollahi Y. Effect of formalin on nucleus of paraventricular in hyperthermic rats, *Physiology Pharmacology* 1990; 75: 67-74.
12. Khalili M, Semnani S, Fathollahi Y. Caffeine increase paraventricular neuronal firing rate and induce withdrawal signs in morphine dependent rats, *European Journal of pharmacology* 2001; 412: 239-245.
13. Eidelberg E, Barstow C A. morphine tolerance and dependence induced by intraventricular injection. *Science.* 1971; 174: 74-76.
14. Akaoka H, Aston-Jones G. Opiate withdrawal-induced hyperactivity of locus coeruleus neurons is substantially mediated by augmented excitatory amino acid input. *J. Neurosci.* 1991; 11: 3830-3839.
15. Aston-Jones G, Hirata H, Akaoka H. Local opiate withdrawal in locus coeruleus in vivo. *Brain Res.* 1997; 765: 331-336.
16. Ennis M, Aston-Jones G. activation of locus coeruleus from nucleus paraventricularis: A new excitatory amino acid pathway in brain. *J. Neurosci.* 1988; 8: 3644-3657.
17. Guyenet P G, Young B S. projections of the nucleus paraventricularis lateralis to locus coeruleus and other structures in rat. *Brain Res.* 1987; 406: 171-184.
18. Maldonado m, Koob G F. Destruction of the locus coeruleus decreases physical signs of opiate withdrawal. *Brain Res.* 1993; 605: 128-138.
19. Martin W R. Pharmacology of opioids. *Pharmacol. Rev.* 1983; 35: 249-251.
20. Norifumi Y. Effects of delta and mu opiopeptides on turnover and release of dopamine in rat striatum. *J. Pharmacol. Exp. Ther.* 1984; 231: 38-42.
21. Watson S J. Identification of enkephalin in rat brain. *Proc. Natl. Acad. Sci.* 1977; 74: 5155-5157.
22. Alreja M, Aghajanian GK, Opiates suppress a resting sodium dependent inward current and activate an outward potassium current in locus coeruleus neurons. *J. Neurosci.* 1993; 13: 3525-3532.
23. Rasmussen K. Afferent effects on locus coeruleus in opiate withdrawal, In: C. D. Barnes, O. Pompeiano (Eds.), progress in Brain Research, Vol. 88, Elsevier, Amsterdam, 1991, PP: 207-216.
24. Rasmussen K, Beitner-Johnson DB, Krystal JH, Aghajanian GK. opiate withdrawal and the rat locus coeruleus: Behavioral, electrophysiological and biochemical correlates. *J. Neurosci.* 1990; 10: 2308-2317.
25. Ennis M, Aston-Jones G, Potent inhibitory input to locus coeruleus from the nucleus prepositus hypoglossi. *Brain Res. Bull.* 1989; 22: 793-803.
26. Ennis M, Aston-Jones G. GABA-mediated inhibition of locus coeruleus from the dorsomedial rostral medulla, *J. Neurosci.* 1989; 9: 2673-2981.

27.Rasmussen K, Kendrick WT, Kogan J H Aghajanian GK, A selective AMPA antagonist, LY293558, suppresses morphine withdrawal-

induced activation of locus coeruleus neurons and behavioral signs of morphine withdrawal. *Neuropsychopharmacological* 1996; 15: 497-505.

